

Tale ved konfirmanddåb

Af Hanne Jul Jakobsen, sognepræst i Møllevang Sogn

Når små babyer bliver døbt, bliver de båret op til døbefonden, og deres forældre eller deres gudmor holder dem ind over døbefonten. Babyens ansigt vender op ad - det lille barn kigger op på den, der bærer det.

Når du om lidt skal døbes, kommer du gående selv. Det er dig, der har besluttet, at du vil døbes. Og når du bøjer dig ind over døbefonten, vender dit ansigt den modsatte vej. Du ser ikke op. Du ser ned i vandet.

Vand er verdens ældste spejl. Når man kigger ned på en vandpyt, sker det, at man ser sig selv. Fordi ens ansigt spejler sig i vandet. Jeg ved ikke, om du kan se dit eget ansigt i vandet, når du om lidt bøjer dig ind over døbefonten. Men når du ser ned i dåbsvandet, kan du godt tænke på det som et spejl.

Og at blive døbt er netop at få et sted at spejle sig,
så man kan se, hvem man egentlig er.
I dåben får du nemlig at vide, hvem du er.
Du får fortalt, at du er Guds barn, og at Gud holder af dig.
Ikke som en anden, men netop sådan, som du er.

Når du i dag får lov til at blive døbt, siger du dermed også "ja" til, at du vil høre til i Guds kærlighed.

At historien om dig og dit liv,
skal knyttes sammen med historien om Gud.

Det er ikke kun i dag, at du kan spejle dig i dåben.
Det kan du hver eneste dag fremover.
Uanset, hvordan historien om dit liv herefter bliver,
står det fast, at du har lov at spejle dig i Guds kærlighed.

En anden ting er så, at vi ikke altid kan forstå det, vi ser.
"Nu ser vi i et spejl, i en gåde", siger apostlen Paulus med henvisning til, at den tids spejle jo ikke var så jævne og klare, som dem, vi kender i dag.

Men straks derefter fortsætter han:

"Men engang skal vi se Gud ansigt til ansigt".

Engang skal vi se ham lige ind i øjnene.

Øjne, i hvilke vi kan se og ikke længere skal være i tvivl om, at han elsker og accepterer os.

Så selvom alle andre vender dig ryggen

eller selvom du selv får svært ved at acceptere det liv,
som nu engang går hen og bliver dit,
så lyder hans ord til dig i dag,
som et løfte, han aldrig trækker tilbage:
"Jeg er med dig alle dage indtil verdens ende!"

Du har valgt at vi skal synge en nyere salme her i dag ved din dåb. *Troen er ikke en klippe* af Jens Rosendahl. Jeg tror, du har valgt den, fordi du faktisk har været i tvivl om, om du ville døbes. Du har været i tvivl om, om du troede på Gud, fordi du synes, det er svært at forstå.

Og selvom du nu bliver døbt i dag, så vil der stadigvæk være tidspunkter, hvor du er i tvivl. Tro og tvivl går hånd i hånd hele livet. Men i salmen står der bl.a., at troen er det, der bærer os, selvom vi er i tvivl, og selv om vi ikke forstår.

Tro er det levende, nære,
som gi'r mig kræfter og mod,
så jeg går med dig på vejen,
selv om jeg ikke forstod.